

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2889/2020
10.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ АД Ниш (сада: „Ниш-експрес“ ДОО Ниш), чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2080/2019 од 02.06.2020. године, у седници од 10.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДАЈУ СЕ се пресуда Основног суда у Нишу П1. 2228/16 од 28.03.2019. године у ставу другом изреке, у односу на тужиоца ВВ и пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2080/2019 од 02.06.2020. године у делу којим је првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке и предмет се враћа првостепеном суду на поновни поступак.

У преосталом делу, ревизија туженог одбија се као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1. 2228/16 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и поништено као незаконито решење туженог .. од 07.07.2016. године којим је тужиоцу престао радни однос и туженом је наложено да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ, поништено као незаконито решење туженог .. од 07.07.2016. године којим је тужиоцу престао радни однос и туженом је наложено да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ, поништено као незаконито решење туженог .. од 07.07.2016. године којим је тужиоцу престао радни однос и тужени обавезан да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 127.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 2080/2019 од 02.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су доставили одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана у односу на тужиоце АА и ББ.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су код туженог били запослени на неодређено време, а побијаним отказним решењима од 07.07.2016. године отказани су им уговори о раду због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, зато што су у ноћи између 13. и 14.06.2016. године за време рада у трећој смени у два наврата прекидали са радом, напустили своја радна места без дозволе руководиоца улазили у аутобус за који нису имали радни налог и задржавали се до 30 минута, чиме су извршили повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине из члана 179. став 2. тачка 1. и став 3. тачка 8. Закона о раду, чл. 6. став 1., 7. став 1. тач. 8. и 9. Колективног уговора туженог и члана 19. тач. 4. и 7. уговора о раду. Тужиоцима су достављена упозорења о постојању отказних разлога, на која су се изјаснили. У поступку је утврђено да су тужиоци наведеном приликом напустили возила чију су поправку вршили и за која су имали радни налог, те да их је руководилац затекао у другом возилу за које нису имали радни налог. Међутим, тужиоци су се том приликом налазили у хали туженог која има више канала за поправку возила, као и места одређена за чување и одлагање алата и других средстава која се користе у раду а утврђено је, да је радни простор туженог цела хала која чини јединствену функционалну целину, а да су краћи прекиди рада које су тужиоци учинили били узроковани самом природом посла који обављају.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када су усвојени тужбени захтеви тужилаца АА и ББ, поништена решења којима им је октазан уговор о раду и тужени обавезан да их врати на рад.

Наиме, у поступку је утврђено да је код туженог била пракса да запослени без радног налога пружају помоћ и консултације колегама који имају неки проблем, као и да су потребни алати кружили међу запосленима, те да су се одређени делови алата налазили у другим возилима на којима је рађено, што је потврдио и непосредни руководилац тужилаца саслушан као сведок. Део потребног алата за поправку возила критичном приликом налазио се у возилу у коме су тужиоци затечени, а такође је утврђено да су они том приликом помагали другом колеги и од искуснијег колеге тражили савет у вези поправке возила. Утврђено је такође да су тужиоци том приликом извршили све своје радне налоге, односно поправке које су им биле наложене, и то

благовремено и успешно. Зато је правилан закључак нижестепених судова да се одлазак тужилаца у друго возило у кратким временским интервалима због узимања алата или консултације о решавању конкретних проблема и помоћи колете, не може сматрати повредом радне обавезе која се састоји у напуштању радног места, те да се не ради о понашању због кога запослени не може да настави рад код послодавца, у смислу члана 179. став 2. тачка 1. и став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05 ... 75/14). Зато су отказна решења тужилаца АА и ББ правилно поништена као незаконита и тужени обавезан да их врати на рад, у складу са чланом 191. став 1. Закона о раду.

Ревизијом туженог неосновано се истиче погрешна примена материјалног права и наводи да су постојали оправдани разлози да се тужиоцима откаже уговор о раду у смислу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду. Осталим ревизијским наводима оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

У односу на тужиоца ВВ, достављен је извод из Матичне књиге умрлих према коме је ВВ преминуо ... 2020. године. С обзиром на наведено, обе нижестепене пресуде су у односу на овог тужиоца укинуте и предмет је враћен првостепеном суду ради утврђивања разлога за прекид поступка, у смислу члана 222. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 414. став 1. и 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић